

יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

גיליון 317 • ערב שבת קדש • פרשת בהעלותך • י"ט סיון תשע"ח

ענין בפרשה

מה נקרא?

אבא/אמא: בפרשת בהעלותך מספר על מעלותיו של המן שירד לבני ישראל במדבר. על יחודיותו של המן אנו למדים מההלכה שמי שאינו יודע איזו פרשה קוראים בשבת מסימת, יקרא את פרשת המן (מתוך פרשת בשלח), משום שהיא נאמרה בשבת או מפני שבה גם נצטוו בני ישראל על שמירת השבת (ללקט "לחם משנה" - מנה כפולה של מן ביום הששי גם עבור השבת).

אך לכאורה יש עוד פרשות שנאמרו בשבת ובראש ובראשונה עשרת הדברות, שהרי מעמד הר סיני היה ביום השבת, ומדוע נבחרה דוקא פרשת המן?

אלא הדבר מורה לנו על קשר מיוחד בין המן לבין יום השבת.

שבת לכלם

ילד/ילדה: על קדשת השבת נאמר בגמרא שהיא משפיעה אפילו על אדם שהוא בכחינת עם הארץ, שלא ישקר בשבת (ולכן אם הוא אומר בשבת שהפרות שלו מעשרים נתן לסמן על דבריו).

גם בעת האכילה ושתיה אנו רואים כיצד קדשת השבת משפיעה עלינו. בעוד שבכל השבוע עלינו לאכול רק למען בריאות הגוף ולא לשם הנאה גשמית, הרי שבשבת מצוה עלינו להנות מהאכילה והשתיה, לכבוד השבת.

מכאן אנו רואים שקדשת השבת יורדת ומשפיעה בעולם.

המן גם לרשע

אבא/אמא: וכך גם לגבי המן. זה לא היה סתם מאכל פשוט, אלא מזון רוחני שירד מן השמים, עד שיש שפסקו לברך עליי

הקרועות של חברי אינן מציקות לו ואינן טורדות את מנוחתו, סמן הוא כי ה'אחד' לא חדר בו באמת!...

אבות ובנים
קיץ תשע"ח

הלימוד יתקיים בבתי הכנסת ביום שבת קודש אה"צ בין השעות 18:00 ל-19:00

למחמדים הגרלה על כרטיס טיסה כפול
לאב ולבן
(למשתתפים בקביעות 12 מתוך 12 פעמים, הכרטיס וכפול פוזונו בהשתתפות ראב/חזרן)

הגרלה על גיפיים טיול
למציטינים
הגרלה על כובע בורסלינו בין ההורים

חוזים בגורל בתוכנית אבות ובנים זמן חורף תשע"ח
סט אגרות קודש
החיל בצ"ה יחיאל סגל (ב"ר ישראל) ליקוטי שיחות
החיל הצ"ה זיסה פרידמן (ב"ר מאיר) כרטיס טיסה לחצרות קודשינו
החיל בצ"ה לוי יצחק טויסא (ב"ר ראובן)

© bitm creative

לזכות החייל בצבאות ה' יהונתן מנחם מענדל שיחי' טויטו לרגל יום הולדתו י"ט סיון נדפס ע"י ולזכות שלום דובער וקרן שיחיו טויטו

.....

לזכות הת' משה שיחי' הנאו לרגל יום הבר מצוה י"ט סיון שיגדל חסיד יר"ש ולמדן ויזכו הוריו שיחיו לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים נדפס ע"י ולזכות הוריו רפאל ורונית שיחיו הנאו

להקדשות ולמנויים להערות והארות ניתן לפנות (בהודעות) למס' 052-3017770

✂ ✂

גיליון 317 בהעלותך

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

הבקר המקדמות הוא ראה אותי "לבוש בכגד ארך עם קפסאות על ראשו וזרועו".

"אתה מניח תפלין?" שאל היהודי.

"כן!", השבתי. "ואתה לא?"

"לא הנחתי תפלין מאז בר המצוה שלי בניו יורק לפני כחמשים שנה", הוא אמר. "אבל לאחרונה ראיתי תצלום של יהודים בכתל המערבי שמניחים תפלין וחסתי דחף להניח תפלין בעצמי". כמעט אותן מלים שאמר לי הרבי למעלה משבע שנים קודם לכן... מיתר לצינו שמיד לאחר הפגישה הניח אותו יהודי תפלין בחדרי.

האלוף אריאל שרון מניח תפלין בכתל אחרי מלחמת ששת הימים. הרבי כתב לו על כך שהוא גרם לקדוש השם.

'אחד', המבחן האמתי

החסיד הנודע ר' מיכאל בלינער ("ר' מיכאל דער אלטער") היה משפיע בישיבת תומכי-תמימים בליובאוויטש. פעם אחת, כשהיה ר' מיכאל באמצע אמירת ברכות קריאת-שמע הגיע למקום סנדלר. נגש אליו ר' מיכאל ובתנועות ידים סמן לעבר נעליו הקרועות של ה'תמים' (הרה"ח ר') דוד הורודוקער, כמבקש מהסנדלר לתקנו.

מאוחר יותר נשאל ר' מיכאל, היתכן שבאמצע ברכות קריאת-שמע מעסיקים אותו ענייני נעליים קרועות?!

השיב ר' מיכאל: "ומה אתם חושבים? מהו 'אחד'? יהודי שנעליו

בדרני החסידים

מהפכתל למיאמי

לפני כארבעים ותשע שנים, בערב מלחמת ששת הימים יצא הרבי במבצע תפלין' כסגלה להגנה על עם ישראל, היה זה המבצע הראשון מבין 'עשרת המבצעים'.

הרב בנציון ריזר מאנגליה מספר שבאותה תקופה פנה אליו ידיד שלא היה חסיד חב"ד ושאל אותו מדוע הרבי בחר לזכות את הרבים דוקא במצוה זו ולא בכל מצוה אחרת כמו שמירת הכשרות (ואכן בהמשך יצא הרבי גם במבצע זה)?

כעבר תקופה נכנס הרב ריזר ל'יחידות' אצל הרבי והעביר לרבי את השאלה. הרבי השיב לו שתי תשובות: הראשונה - יהודי שמניח תפלין אפילו פעם אחת מתעלה לדרגת קדושה גבוהה יותר. השנייה - "כאשר יהודי במיאמי רואה תמונות של יהודים בכתל המערבי שמניחים תפלין, הוא חש בדחף להניח תפלין בעצמו..."

ממשיך ומספר הרב ריזר:

כעבר שבע שנים קבלתי שיחת טלפון מיהודי שהתגורר בעבר באנגליה ועבד עמי וכעת התגורר במיאמי. הוא בקש שאגיע למיאמי לעשות עמו פגישת עסקים.

כחלף מספר שבועות אכן טסתי למיאמי. הגעתי בשעת ליל מאחרת וקבענו להפגש בבקר.

השתף של אותו יהודי חשש שאתעורר מאחר והגיע למלון לודא שהתעוררתי.

הוא נקש על הדלת, כשלא קבל תשובה - פיון שהייתי באמצע תפלה ולא יכלתי להפסיק - הוא פתח את הדלת וראה אותי עטוף בטלית ומעטר בתפלין. הוא לא אמר מאום ויצא מן החדר.

לאחר התפלה נגשתי למקום בו קבענו להפגש. כלם ישבו לאכל ארוחת בקר אך אני שתיתי רק מיץ תפוזים. רואה החשבון - שהיה יהודי, אך לא היה קרוב כל כך לשמירת המצוות - הפתע לשמע שאני אוכל רק מזון כשר. השתף הוסיף וספר לו כי בשעות

בענינים ארציים (סוגיות בגמרא ובהלכה כמו "שנים אוחזין בטלית" או "שור שנגח את הפרה").

שצריך גם לטרוח ולהתיגע בהכנה שלו, עקב רבוי הקשיות והמחלוקות; ו'לחם מן השמים' - החלק הפנימי של התורה, פנימיות התורה ותורת החסידות, העוסק בענינים שמימיים ורוחניים (כמו 'סדר ההשתלשלות' ו'עשר ספירות', או בהסבר הפנימי והרוחני של ההלכות שבנגלה דתורה).

חסידות לכל

אבא/אמא: מכך שהמן ירד עבור כל עם ישראל ואפילו לרשעים, אנו למדים כי תורת החסידות שיכת לכלם ואי אפשר למנוע אדם מללמוד אותה. להפך, כמו המן, כך גם למוד החסידות יפעל בקרבו של אותו אדם ויחזירו למוטב, וכלשון הרבי: "אדרבה, יש להשתדל ולקרב כל אדם אל הלחם מן השמים, ללמוד פנימיות התורה, כי על ידי כך ימהר להגיע אל האמת האמתית, ויהיה ל"אינו משקר", שיסלק ממנו שקר העולם המסתיר ומכחיש את "אמת הוי'", עד שלא תהיה אצלו כל מחלקת בין נפש האלקית ונפש הבהמית; לא יהיו אצלו שום קשיות וספקות כו', וילך בדרך המלה, מלכו של עולם".

הלקח:

ילד/ילדה: "יתן ה' שלא להתפעל משום נסיונות, העלמות והסתרים, ואדרבה, הם עצמם יוסיפו כוח ואמץ בהפצת המעיינות, וככל שנעסק בהפצת המעיינות, נקרב יותר את הגאולה השלמה והאמתית למטה מעשרה טפחים, על ידי משיח צדקנו, במהרה בימינו".

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ד, עמוד 1035 ואילך)

"המוציא לחם מן השמים"... אחר אכילת המן לא היה פסלת במעים, אלא כלו היה מתעפל כראוי ונספג בגוף. המן גם פעל זכוך במי שאכל אותו, עד שחכמינו זכרונם לברכה אומרים שדוקא אחר שבני ישראל אכלו ממנו הם נעשו ראויים לקבלת התורה.

יתרה מכך, אפילו רשעי ישראל היו יכולים לאכל מהמן, כפי שרש"י מביא שהם היו צריכים לטרוח יותר בלקיטת ובהכנת המן, אך הוא היה מיעד גם בשבילם.

אם כן, גם המן וגם השבת מבטאים קדושה עליונה שיורדת לתוך העולם ומשפיעה בו. ולכן, כאשר איננו יודעים מה לקרא בתורה בשבת, יש לקרא את פרשת המן המבטאת את כוחה של השבת ומביאה לעולם את אור השבת.

לחם מן השמים

ילד/ילדה: התורה נמשלה ללחם - כשם שהלחם מתעפל בגוף ומחיה אותו, כך התורה נכנסת בתוך האדם שלומד אותה ומחיה אותו בכך שהיא מחברת אותו עם ה', נותן התורה.

כמו שבחם יש שני סוגים - 'לחם מן הארץ', שצריך לטרוח בהכנה שלו, החל מהחרישה והזריעה וכלה באפיה; ו'לחם מן השמים' המגיע מוכן ללא טרוח - כך גם בתורה יש את שני הסוגים: 'לחם מן הארץ' - החלק הנגלה של התורה העוסק

נקודה משיחה

מעלין בקדש

ילד/ילדה: ההפטרות אותה אנו קוראים בכל שבת אחרי קריאת התורה מדברת בדרך כלל על אחד הנושאים הנלמדים בפרשה.

וכך גם השבוע - הפרשה פותחת בצווי השם לאהרן הכהן להדליק את המנורה במשכן ("בהעלתך את הנרות..."). ואלו ההפטרות מדברות על עם ישראל שנמשל למנורה. הנרות הם נשמות ישראל, אותן צריך 'להעלות' ולהדליק - לעורר את הנשמה שבכל יהודי ולקרבו לאור התורה.

אבא/אמא: את המנורה היו צריכים להדליק בהיכל, במקום המקדש הסמוך לקדש הקדשים. מכך אנו לומדים גם לגבי היהודי שהוא צריך 'לדלק' ולהגיע לרמת הקדושה הגבוהה ביותר, אליה הוא מסגל להגיע.

ואם כן, פיון שבדורות האחרונים התגלתה תורת החסידות, יהודי אינו יכול לטען שזה מיעד רק ליחיד סגלה, כמו בעבר. אלא, מכיון שהשם גלה זאת ברבים, זה סימן שכלנו מסגלים להתקדש וללמד לא רק את תורת הנגלה (תנ"ך, משניות, גמרא והלכה) אלא גם את תורת החסידות - פנימיות התורה.

ילד/ילדה: דוקא למוד תורת החסידות נותן כוח להתגבר על כל הקשיים והנסיונות שבדרך ומעניק חיות בלמוד התורה ובקיום המצוות.

אבא/אמא: כך גם בנוגע לנשי ישראל. מספר על קמחית שזכתה בזכות הצניעות שלה לשבעה בנים שהיו כוהנים גדולים. כל אשה מסגלת וצריכה להגיע לדרגת הצניעות והקדושה הגבוהה ביותר (כך שבנייה יהיו 'כוהנים גדולים'), ולא להסתפק בפחות מכך ('כוהנים סתם'), וכך היא תברך בילדים, באריכות ימים ובפרנסה בהרחבה.

הלקח: עלינו ללמד את תורת החסידות ולהביא את האור שלה לעוד ועוד יהודים וכך נזכה לביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.